

מז:

עין משפט
נר מצוה

שם א מיי מין מלך
 חשקה נאשע
 סתם עקן מן הללס ייד
 סתן ל טעף א:
 ע ב מין סלסל א וואן
 טושיס עס טעף א:
 עא ג מין סלסל טע
 י סתם טע
 ייד מן ל טעף א:
 עב ד עיין וואן מלס
 סתם מלס
 הלס יכיסט עס וואס
 נכסמל דין טושיס לויס
 סתם טען עס מל:
 עג ה מין סלסל וואס
 טושיס לויס עס
 יד ו מין סתם מלס
 חשקה הלס א
 עקן מן טושיס ייד מן
 ל טעף א:
 עה ו מין מין מלס
 נילס חקקס הלס
 טווייט סתן טע וואס:
 עז ז מין מין מלס
 חשקה הלס י
 סתם עקן מן טושיס ייד
 ל מן מל:
 עז י מין טע טושיס עס
 טעף א:
 עח ב מין סלסל א
 סתם טען טושיס ייד
 עט ל טעף א:
 עטל ז מין סלסל
 סתם טע טושיס
 ייד מן ל טעף א:

שיטה מקובצת

6 והנך דלקטן בהלכות גדולות הסידי: **7** אבל כסדרן היינו רבתייהו נראה לפרש כסדרן דוקא באותו ענין שהן שוכניו: **8** וכ"ש אם רבקות זו על גב זו או הראשונה עם השלישית: **9** א"ע"פ שאין הקרום דביק למקום אחד וכ"ש כשהוא דביק לאונה אחרת נאי הוה אמרי:

רבינו גרשום

רובא האי ריאה דאגליס
כאמריה סורקא כלומר
אנקובס עינאה עאל
אנקובס אדא תדאמא
כאמריה סורקא: נל, נל, נל,
אי כעבצא טרפה כלומר
אנקובס ואי אי כעבצא
כסרה. תאמא אנקובס
עאלא בא אנקובס וקא
באק אונקס דקא דביע
בזעי נא אונקס: דמשישי
לשו קשה. אי כעבצא
נר דביע סרפכעבצא ואי
אנקובס: נצורו הלוי כלומר
שחאדנ נסח הכמה. אל
בא טנא כלומר די
קמאצ ובין מילה שורה:
איה יבשה כלומר לענין
כמור איה כמור יבשה
איה השורה יבשה עי
שחאדנ נסרפכעבצא:
איה תומא בלוי כלומר
אפי' רבנא דסמסורי לענין
איה כעבצא דאמרי אפי' אי
נסרפכעבצא איה איה
איה סמנא דא השורה
יבשה אפי' לרביהין קא
השורה יבשה לענין ריאה
עיהא שחאדנ כעבצא
מי'ש החא לענין איה כמור
איה שילטי בל יקא ר' איה
איה כמור מי'ש איה שילטי
בל יקא סמנא דא איה אפי'
בל יקא סמנא דא איה
השורה יבשה עיהא שחאדנ
נסרפכעבצא. דאמרי
איה מילר לשון סמנא
אבאמריה: איה אפי' נל
בזעי אפי' נל נל

אִינְקִיב תמאה וי"א אינקיב ע"י"א בא' לעיל (דף מה.) גבי קרוס
 של מוח לא בעי הכי דפשיטא דעילאה מגין שהוא עב וחק;
 והלכתא מגין בדרב יוסף ב"י. בכל דוכתי (בתקן גס) קי"ל כרבינא
 לקולא ולא הו"אך לפסוק כאן אלא משום דבעי לאחוי דרב

ויקח: **אלה** לא שנה. פירש ר"ח
לא שנה וערפה ופירשוהו הא דלמר
לקמן(א) אדומה כשרה מדר' נתן כריך
וימר היינו שמתלבנות עם
וכן משמע מתוך הלכות שרפות דרבינו
גרוסם וזה"ל של רבינו חס ונקוטרים
פירש לא שנה ושורה דלקמן וכן פסק
זה"ל ורב אלפס ורבינו יעקב נר רבי
אבין היה מודה(א) **אובמי** אובמי
אבין צקוטרים ט"ו"ש שיש בהם מומות
שחורות והא דלמרינן בסמוך כדומה
טרפה יש לפרש דהיינו כשרוהו כך
ומעשה כל לפני רבינו חס וההשגח
כלאל היתה רובם אכל מימה
כדיין דלמר לקמן (דף פו:) דטרפה
מאוס דשחור אדום הוא אלא שאלק
א"כ מה לי רובה מה לי מקצתה
כיון דע"י לקוחה היא ונראה לפרש
דלכומא דהכא היינו כי כותלה דלמר
לקמן (שם) דכשרה וכן פירש בגמלות
גדולות של ר"ח(א) **היי**ן
בבבוע. כשניקחה היכא דלא ממשתמא

ידא לענחא דכפרס בקווערס דא
לא קינעא כשרה בר מתיא דליכא
תרי גויע דסמיח להדי דכנסמו:
אבל בחדר חייט דרוקא
נראה לו כי כסדרן דיהא
בזאות עיני כמו שזן שוכות וז אלל
וז אלל אם הם שוכות וז על וז
אע"פ שהם סמוכות וז לזו ערפה
דלזן וז כסדרן ועוד תחוב בערפול
דלזן ר"ח סדרן קבלה בר ערפ
אפילו סידרן תרי אזוי באמצע ועיקרן
מספרן מהדדי ערפה ור"ש אם
דבוקות וז ע"ג וז ג דלאויה עם
השנייה אל השנייה עם השלישית דודא
ערפה ודבוקות האלוים הכזו כיון
דחדא סידרא וזל גבי חזרתה יא
רביחא ולא איכפת לן בהיא סידרא
והרבה תמיה רבינו יהודה על קבלת
ר"ח וכבד שזא מלא בכל הלכות
טרופט של רביות שראה שום הלכות
גין מספרין מעשהו ללא עיניהו:

היינו רבינו. על פירוש הקונטרס דפירש דהסירכא מחמת
נקב הוא חזה קשה לר"י דלחמי כסדק שורה וזי דחיה נמשכת לבאן
ולבאן לא יחא אלף קרוס שעלה מחמת מכה בריאה שאינו קרוס
אע"פ שאין הקרוס דנוק לבקום אחר !? וזי הוא כמרמין הא
דכסדק

כה אוירא הדרא כריא: גילדי גילדי. קליפות קליפות קרושט"ת בלע"ז
גוויס גוויס ודוקא ידא גוויס דלא מערפא בהו כגון ארומה ירו
היכא דלא ממשמשא ידא דטבחא דליכא למתלייה כטבחא ואין ידוע
קברא אללא ולמקנא ולבלות אסא מרחה הנקוס שים דלאמרין
כל בועה ארין מרחה ניכר כל שעשו להשתנות כל שעה ושמה מרחה
שמי תביות למסכת בינה ודף (לכ): **לית לכו דריקופא.** שקרנא זו מ
ועשה עב תכורה כמין גליירא ויואל מעט מעט דרך הנקב קופס
ומאיר רוח הא אמן קרום שעלה מחמת מכה כריאה אינן
ממעט לאמלתיא וזה מתחבא: **היינו דריקויהו.** זו מנינה זו זו והדר
אכל כשהן שלא כסדרן זו הולכת לבאן זו הולכת לבאן והקרום מתפ
והיא אללא מעשה זה ליד ושאלתי את פי רבני עקב בר רבי יקר והת
היה נקב פי ולא ממאנו שהורא אללא באוני כדאמר רבא אכל כסדר
בזירי החוה ומתחממחיה והדרא כריאה ותדע שהרי כריאה הסמוכה
מניני אורח בגמרא ורמב"ל אמר טעמו ממוס חוס דהא בכל כריאה
כלומר קן הן גדילות זו עס זו ואין מתפרקות זו מזה הלכך ל"ש או
כסדרן מרפא ואמ"ר דאי הוה סריי אוני בדופן הי שפרא כדאמרין
שוכבות תמיד אללא הדיסן ואין מתפרקות ממנו (ו) זו מזה אללא כסדר
שלא יתפרקו זו מזה באומן ואומא שלא כסדרן (ו) איצטריחאל
ועני יחאמי לדרבו בשבועות האלוסי ויכריס עלי תחת. ועיטריחאל

טרישה, והוא דקיימין שלא כסדרן, שלא נכנסה לזוהר שאלנה אלא לשלישית ואינא אחרנית מס' וטרישה, אלא כי היינוא האישות כסדרן, דכרישא חזא למכרסה שניידה, שאי

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

כאִינֵיגָה סוֹמֶקָה. שְׁנֵאֶרֶת בָּקָרוֹס הַחֲתוּן וְהִיא כְּתֻמֶּרֶת אֶדְוִמָּה:
דְּלוּשָׁה. כְּשׁוֹפְחִין אוֹתָהּ מִשְׁמַעַת קוֹל כְּלִילֵי רוּחַ יוֹצֵא מִמֶּנָּה: הִי־ג
אִי יִדְעִין מֵהִידֵא אוֹשָׁה מוֹסִבִּין עָלֶיהָ בְּדַף אוֹ גִילָה אוֹ רוּקָה.
מוֹשִׁיבִין עַל אוֹתוֹ מִקּוֹס כִּכָּף פְּלוֹמִי"א בְּלַעֲ"ו: גִּילָה. קֵשׁ: אִי מִכְּבֻלָּה.

היה רוקא מחמת הנפילה בידו
שם שם נקב שהיה יולא משם:
טרפה. משום ריהא שנקבה: ואי
לא ידעין מהיה אלושא. פעמים
שזין יכול להכניס לשמימה האזן
מהיזן קול זה נשמע: מייסין
משילולא. קווייילא נלע"ז: דמאי פשוטי
ומותבין. לטובה ריהא לתורה שכל
מקום שיש בה נקב יבצלו הויס:
דכולן שם. והנקב נחם ואין הויס:
בדיקה יפה: דמערשי לה. מקשין
אומה כאן ואם אין שם נקב בקרוס
העלין ויש נקב בנחתון מתקרב
העלין מחמת שהו קלוס ומיס
הקרוס מוחזין אומה כשמתקרב
שקורין דיר"ש: תהא איניקי.
והיה יולא מנפנים דרך הנקב ואינו
יכול ללאת חוץ מפני קרוס העלין
שם ונגמם הרוח לזין ב' הקרוסים
לפניו דא משמע חוץ: שאלדמיה.

שקווערד"א: מי לא הניא ושאר
שקלים ורמשים. קטנים כגון
לפרדעים ודומה להם שעורן דך חזן
משמונה שרלים שעורן קשה איז
חייב עליהם נצטת משום חובל על
שחלא מליקן טיפת דם ואלעס שגלר
הדם והאלדים ערין מבחוק אין זה
לקומא דמחוק שעורן דך הוא ממחר
להאלדים וה"נ ממחר להאלדים ואמאי
נצטת ליה נקב: וכל לשמונה
שרלים מדמיין וכל דמנא. בכו
כפ' ח' שרלים (שם ק"ו): נלרד דס.

ואמרו אפילו תיבא רבנן
ט ביה זיקא לא דררא
הא שליש ביה אורא
ואוכמי חוותא חוותא
מיה דרבא יאין מקיפין
ני תרתין אוני דסריבין
קקא ולא אמרין אלא
סדרן היינו רבתייהו
ואמר

לא שגא. דבין כולה ודין מקלטה כשרה מדר' נתן: הכא נמי לא שגא לר' יוחי היא יבשה.
לגבי מומי כדור קאי: רבי יוחי כן בשטוס אומר. ואשכ' שאין
מוחלה דם א"ו יבשה עד שמישם כל ק' שחטה נפרסת גמלין:
הו' ואורי מנאש' ותקלגת ה"ב כיון דלא שיע
מקלטה לא ידעמא ליה כדן: ודא אלא

עין מכות מל"ג: **אוּכְמִי אוּכְמִי**. ט"ז בל"ו שמורות: **חוּסֵא חוּסֵא**.
ה והך דלקמן בהלכות א: **אין מקיפין בבוש**. נועם שיקבה בריאה
אלס קדים שמיטה חס לאחר שמיטה אין מביאין נועם אחרת להקפ
בזריקין ודף ח. מקיפין בריאה ד"מ ריאה אכל כיון שנעשית
אחר היה לו נעשית. לשון מקיפין מקיפין לו לו כמו אין מקיפין
ממ נקב היא בזה שמתוך שהריאה שואבת כל מיני משקה והמשקה
נעשה קרום כך מלאה בתשובה הבאונים וט"פ שהוא קוטם הקב
שסופו ליסתר: **שלא כסדרן**. כיון שחם החיטיות נדבקו בסירכא
ברא שמתוך שסובכות ו על לו אין מתפרקות והקרום חלק וזקוק
ק וסמך לו הלכך לדיכא מלן דפליג עליה. ואזנה הסירכא באומ
ה לי לאכול ויש שאסרין והוא אמר לי טעמו וטעמם. האוסרין אומרים
היינו ברייתיה אכל אומי לא קאמר וטעמא דאוי משום שעומדין
ויפן באוי כשרה ובאומא רבא לאקלמן ודף מח. וטעם מורר לא
מקן לעיל לא שלט בה אירא ארפא פ"י טעמו משום דהיינו ברייתיה
וכן אומי ורבא דנקט אירא משום דעיקר המילה דלורן לו דלא
לאקלמן ודף מח. אשמעינן רבא דהתם היינו טעמא דכיון שהחלל זר הן
מן מפרקות הן שהי' אומעית מפרקתן ולא חימה דוחק הדופן מעמידן
לאורי דכיון דברוכב החלל הן עומדות מי יחזיק בה שלא יתפרקו
דרבא כל היכא דסבכא טריפה דכולהי לגבה דידה שלא כסדרן נעשה:
תרי

קָתָה כִּינִיָּה, אִזּוּ הִיא עֲרִיסָה מֵשֹׁם דַּעֲבִידָא דְּמִינְתָּקָא וְכֹל הַעֲיֹמֵד לִינְתָּק כְּנֻחָק דְּמִי יִשְׁכּוּב כְּמֵה
כִּינִיָּהּ אֲחֵרָה, הֵינֵּן רִבְעִיָּהּ, בְּרֵךְ גְּדִילָתָא הוּי כֹּךְ וְלֹא תִנְתֵּם לְעוֹלָם וְהִיא סְחִימָה מַעֲלִיא וְכִסְיָר

מסורת הש"ס

(א) לקמן מזה: (ב) ויתכן
לסיים משיבלי עיין לקמן
דף נה: (ג) שנה קד:
(ד) וז"ל דמקו: (ה) כסודות
(ו) ולקמן מה ע"ש:
(ז) וכן וכן: (ח) כסוד:
הסודות: (ט) ודף וד:
(י) וז"ל מורה כן דיימ:
(יא) ופיין חוס' בי"ב דף
טז: ד"ה כסודות דרשקא:
(יב) ועדן כ"ו: (יג) ובעדן
שם: שלא כדמין: (יד) שם
הכרתה כל"ל דרשקא:

גליון הש"ס

גמ' גומא אמר רבא.
כס"ג בב"ק דף קי ע"א
ובב"מ דף קט ע"ב:

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה
היינו רבתייהו וכו'
ולפינן מתפרקות מהט
אבל דשלא בסדרן
מתפרקות הן זו מזו
עלה

4/15/2015 4:45 PM

פֿלומ"א. נוצה.
קני"א. גיט.
דייזש [דייזש].
קשה. נקשה.
שקטורד"א
[שקטורד"א]. יונת דם.
קרושט"ת [קרושט"ש].
גלייז.
מליזש [מלנ"ן]. פֿעיס.
טייזש. נקרוז.
גלייר"א. ליטע.

מוסף חצות

[illegible][illegible]

להדדי על ידי פירכא,
הויא הנקב שתוח ככתמלה
(108)